

ساله بر زمین است که هر یک از ما باید با سنج و چراغ همراه است. ابتدا از خود
 و سپس از دیگران بخواهید. ^{در فردگی و} سنج اندوختنی که در جدول ما به شکل عقده الله است
 این جهت و بیعت است. اینها هم ریشه در مادی و دنیایی دارند. باید
 در در آن شخص داد، آنگاه در می در مان رفت. انسان زاده و پرورده
 هاینکه از آن است که در آن پرورش یافته و زندگی می کند. البته این نکته
 را از یاد نمی بریم که هر کسی می تواند و باید سر زدن را که در این اجتماع برایش
 از پیش ساخته و پرداخته اند. به دست خود بگیرد و آنرا از تو بسیار
 و برای این ^{توسعه} استکار، اراده آشنی و درک درست و ^{واقعیت} است
 سنج و در عوار زندگی را باید دارا بود. باید آگاه و سلیس بود و جوینده و پابنده.
 کسی که آسته راه می رود از ^{خود} خودت گاه و این می ماند
 و اگر افتاد یا مال می شود. ^{ضعیف} فرو افتادگان محکوم به
 فنا شد. ساید این گفته، خونت بار وید پستانه باشد، با
 واقعیت است و همچنین است که است.